

VALDI KÆRLEIKA FRAM UM HERTÆNASTU

Pauli Sømarm gjørdist kendur um alt danska ríkið, tá hann sum kongaligur lívverji legði eina kontaktlýsing út á Facebook í vár. Vit hava tosað við Paula Sømarm um lívið í kongaligu lívverjuni og hvussu kontaktlýsingin broytti lív hansara

HALLUR AV RANA

2o ára gamli Pauli Sømarm minnst væl tann dagin, tá dreymurin um at gerast hermaður av fyrstan tíð festist í hugan.

– Eg var ellivu ára gamal, tá familjan var á feriu í Danmark. Ein dagin varnaðist eg ein mann í herklæðum. Eg peikaði á hann og segði við pápa, at har gekk ein hermaður, greiðir Pauli Sømarm frá.

Tilvildarlaga møti við hendan hermanning setti síni spor í hugaheiminum hjá unga dronginum, og gjørdist hermenn samtaluvnið millum pápa og son næstu dagar.

– Pápi fortaldi mær tað hann visti um herin, og so kendi hann eisini onkran, ið var í danska herinum. Tá eg so fór í starvsvenjing í herinum, tá eg gekk í níggjunda flokki, var eingin ivi longur. Eg visti, at eg skuldi verða hermaður, sigur Pauli Sømarm.

Dreymurin hjá smádronginum úr Hósvík gjørdist veruleiki nøkur ár seinni, tá hann gjørdist ein av teimum tretivu føroyingum, ið hefur gjørt hertænastu í umleið 350 ára gomul søguni hjá kongaligu lívverjuni.

Slapp í herin

Tá Pauli Sømarm var átjan ára gamal fór hann til Danmarkar, har hann á flaggdegnum í 2015 tók lut í upptøkudegnum til grundleggjandi venjingina, sokallaðu basisvenjingin, hjá danska herinum.

– Mett varð, at eg var væl egnaður til hertænastu. Eg eri eitt sindur litblindur, og hoyrnin var ikki heilt í ordan. Slíkt hefur tó bara nakað

at siga, um man ynskir at gerast skipari ella flogskipari, so tað bilti einki, sigur Pauli Sømarm.

Harvið var avgerðin tikin. Í desember byrjaði ungi hósvíkingurin í danska herinum, har hann gjørdist partur av kongaligu lívverjuni.

– Tað er nakað heilt serligt at verða partur av kongaligu lív-

verjuni. Tað er ikki hvør sum helst, ið hefur prøvað tað, og talan er um eina umleið 350 ára gamla siðvenju, ið man verður partur av, greiðir Pauli Sømarm frá.

Hørð byrjan

Tá Pauli Sømarm kom til Danmark í desember byrjaði hann í sokallaðu grønari tænastru. Tað er navnið á

teimum fyrstu fyra mánaðunum av venjingini til at gerast kongaligur lívverji. Síðan fylgdi fyra mánaðir við bláari tænastru, ið er tíðin, ið umfatar sjálva hertænastruna sum kongaligur lívverji.

– Tann fyrsti mánaðurin var ræðuligur. Tað er tá, at tey royna at bróta ein líkamliga og sálarliga. Hvønn morgun vórðu vit vaktir við larmandi pannum og grýtum, meðan vaktararnir kallaðu okkum fyri ónyttur, søgdu vit bara vóru eitt lorta nummar og royndu at bróta okkum sálarliga. Um tú kom til skaða undir venjing ella ikki kláraði trýstið, so var tað út, greiðir Pauli Sømarm frá.

Harða byrjanin hevði tó eitt endamál. Tað var tá, at roynt var at skilja tey frá, ið ikki megnaði lívið í herinum.

– Tað var fyrri at sálta tey veikastu frá bólkinum. Tað vóru eisini fleiri, ið góvust. Vakmyndatólni fangaðu ein, ið ikki kláraði tað longur. Hann rýmdi á miðjari nátt, klintraði uppum ein fimm metrar høgkan múr og rann út í skógina. Vit hoyrdu aldrin frá honum aftur, greiðir Pauli Sømarm frá fyrstu tíðini í herinum.

Verndareingil

Tað var eisini undir fyrsta partinum av hertænastruni, at Pauli Sømarm sjálvur hevði hug at geva skarvin yvir. Við endan av fyrsta partinum av grønu tænastruni skulu hermenninir nevnliga gjøgnumføra eina langa venjing, har tey í regni, kulda og kava skuldu ganga fleiri dagar í skóginum. Tað er við endan á tí túrinum, at hermenninir fáa Rex merkini, og harvið gerast kongaligir lívverjar.

Fyri unga hósvíkingin gjørdist

tað ov nógv, tá ein skaði byrjaði at arga.

– Vit høvdu gingið í fimm dagar í skóginum við nærum ongum mati og svøvni. Eg fekk ein trupulleika við rygginum, og segði sum var við hinar, at eg megnaði ikki at fullføra hetta. Kuldin gjørdi, at pínar darvaði ryggin og beinini, greiðir Pauli Sømarm frá.

Vinnmenninir eggjaðu honum at halda á, og søgdu, at tað ikki var so langt eftir. At málið var tætt við.

– Tað passaði bara ikki. Vit vóru langt frá málinum, og at enda gav eg upp, og bleiv koyrdur aftur á stóðina. Har bíðaði eg eftir boðunum um, at eg bleiv blakaður heim, minnst Pauli Sømarm aftur á.

Boðini um, at hann varð koyrdur heim komu tó aldrin. Í staðin kom ein kvinnuligur kapteynur, og virkaði sum eitt slag av verndareingli.

– Hon kom og fortaldi mær, at eg slapp ikki at gevast. At eg sum føroyingur ikki bara kundi geva skarvin yvir. Hon gav mær sjálvsálitið aftur, meðan hon koyrði meg út aftur í skógin, og eg megnaði at ganga allan teinin, greiðir Pauli Sømarm frá.

Pauli Sømarm dylur ikki fyri, at hann er hesi kvinnu takksamur í dag, tí uttan hana, so hevði hann lagnan verið ein heilt onnur.

– Tað vísti bara tað, at hóast tey koyrdu nógv á okkum, so gjørdur tey alt fyri, at vit skuldu klára tað. Tað er henni at takka, at eg kláraði tað, sigur Pauli Sømarm.

Brøðralag

Tá Pauli Sømarm í dag hugsar um tíðina í herinum og høvdu venjingarnar, er hann ikki eina løtu í